

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Letnik LXXIII. Ljubljana, 19. septembra 1936.

Štev. 7.

Izhaja mesečno. — Leto 1936. — Naročnina: 50 Din letno.

51.

Spravne molitve za bogoskrunstva v Španiji.

Vsem, ki zasledujejo svetovne dogodke, je znano, kakšne grozovitosti se gode ob državljanski vojski v Španiji. Ljudje, polni sovraštva do Boga Cerkve in njenih služabnikov, so požgali in porušili nešteto božjih hramov niso se ustavili niti pred najsvetejšim zakramentom, ampak so ga na najogabnejši način oskrunjali tako grdo, da je nemogoče povedati. V pobesnih strastnostih divjajo zoper vse, kar je božjega.

Vsakega vernega kristjana morajo ta bogoskrunstva v dno duše boleti. V bolesti se vprašujemo, odkod to divje sovraštvo do Boga? Setev svobodomiselstva je v Španiji strahotno dozorela, da so se je vstrašili celo mnogi tisti, ki so pomagali pri tej usodni setvi. Eden izmed najznamenitejših pristašev svobodomiselstva v Španiji, ki se je javno odpovedal dose-danji smeri, je v svoji izjavi skušal doumeti nečloveško početje podivjanih tolpe in je rekel: »Iz obupa požigajo cerkve! Obupani nad tem, da ničesar več ne verujejo.« Mož, ki je sam okusil obup nevere, najgloblje razume, odkod more izvirati nečloveška podivjanost, ki presega vse, kar si more nepokvarjen človek domišljati. Nevera je končni vzrok borbe vseh proti vsem, anarhije in socialnega pogina — obenem pa eden največjih grehov in vir največjega greha, ki ga je človek zmožen, sovraštva do Boga.

Ko nas vsa grozna bogoskrunstva žalijo in bole, je naša dolžnost, da Bogu dajemo zadoščanje in skušamo potolažiti božjo pravičnost za te vnebovpijoče pregrehe.

V pravi krščanski ljubezni smo dolžni moliti za vse tiste, ki krvavo preganjanje trpe radi svoje vernosti, radi svoje zvestobe Bogu in cerkvi, da jim sprosimo stanovitnosti in skrajšanje hude preizkušnje, radi katere sočustvuje z njimi ves krščanski in kulturni svet.

Pa tudi ubogih zapeljancev, ki tako nečloveško divjajo zoper Boga in svoje verne sobrate, ne izključujemo iz naših molitev, da bi se jih Bog usmilil, jih razsvetlil in jim pokazal pot nazaj na svojo usmiljeno srce.

Ne smemo pa ostati samo pri teh namenih. Misliti moramo tudi na nas same in na korenine, iz katerih raste strup zagrenjenosti in upornosti tolikih ljudskih slojev po svetu. Moliti moramo za mir med narodi, za mir v naši lastni domovini. Moliti v ta namen, da Bog radi molitev in dobrih del pravičnih prizanese nam in naši domovini ter nas obvaruje podobnih prekucij in grozot, kakor jih doživljajo španski katoličani. Moliti moramo, da Bog s svojo milostjo pomaga vladajočim in odločujočim, da bodo mogli odstraniti vse socialne škodljivosti, ukiniti vse socialne krivice in privedi socialno krščansko pravičnost v vseh odnošajih človeške družbe in posameznih

stanov do popolne zmage. Komur po službi in položaju ni mogoče dejansko poseči v delo za pravičnejšo ureditev današnje družbe, more zelo veliko — morda največ — storiti z molitvijo in z vsakdanjimi žrtvicami, s katerimi je posuta njegova življenjska pot.

V ljubljanski škofiji naj se te pravne in prosilne molitve opravijo na sledeči način:

1. V nedeljo, 4. oktobra t. l., naj se običajna molitvena ura opravi v zgoraj razložene namene. Verniki naj se pri dopoldanski službi božji in že v nedeljo prej povabijo, da se v velikem številu in z iskreno pobožnostjo udeležijo molitvene ure. Snov za primerne pridige nudi gospodom govor sv. očeta španskim beguncem, ki ga je v izvlečku objavilo dnevno časopisje.

2. Vernikom naj se ponovno priporoča, da letošnjo roženven-sko pobožnost (tudi če se obhaja šele v novembru ali decembru) darujejo Bogu v zgoraj označene namene. Tudi in confessionali naj se verniki navajajo k molitvi in k žrtvam, zlasti naj se prosijo bolniki, da svoje bolečine in svoje trpljenje darujejo v iste namene.

Poleg gornjega naj duhovniki in v to poklicani lajiki, kjerkoli se jim nudi prilika, na primeren način poučujejo ljudstvo o veliki zmoti in nevarnosti komunizma ter sorodnih stremljenj, ki hočejo z nasiljem izpremeniti dosedanja družabni red. Proti takšnim zločinskim poizkusom naj se pri vsaki priložnosti javno in zasebno poudarja, da je rešitve človeške družbe iz sedanje bede in izboljšanja razmer pričakovati samo le od doslednega izvajanja krščanske pravičnosti in ljubezni, kakor jo uči cerkev Kristusova. In ne le z besedo, ampak v dejanju moramo vsi pokazati svojo željo in voljo, da hočemo na podlagi krščanskih načel, mirnim potom, pripomoči ubogim, zatiranim, delavskim slojem do izpolnitve njihovih upravičenih zahtev.

V Ljubljani, dne 16. septembra 1936.

† Gregorij,
škof.

52.

Misijonski praznik.

Okrožnica jugoslovanskih škofov o misijonih (glej Ljublj. škofijski list 15. decembra 1932) določa, da naj se misijonski dan v vseh škofijah Jugoslavije obhaja na isti dan, na predzadnjo nedeljo meseca oktobra. Letos bo ta nedelja 18. oktobra.

S tem je jugoslovanski episkopat ustregel želji sv. stolice, ki je odredila, da se ta nedelja po vsem katoliškem svetu praznuje kot misijonska nedelja.

Misijonska nedelja naj bi se skrbno pripravila.

Prejšnjo nedeljo, 11. oktobra, naj dušni pastirji po vseh cerkvah označijo slovesno praznovanje misijonske nedelje. Verniki naj sprejmejo na misijonsko nedeljo skupno sv. zakramente za misijone in naj molijo za spreobrnjenje vernikov; s tem dobijo popolni odpustek.

Na predvečer misijonskega praznika naj se slovesno zvoni, cerkev naj se okraši in vernikom naj se nudi prilika za spoved.

Na misijonski praznik naj bo od prve božje službe javno čiščenje sv. Rešnjega Telesa ves dan do večernic. Popoldne ali proti večeru naj bo molitvena ura za misijone.

Pridige naj bodo posvečene misijonski ideji in pri vseh božjih službah naj se zbira za Družbo za širjenje vere (DŠV).

Verniki naj se izrečno vabijo v DŠV, ki naj obstoja v vsaki župniji kot cerkvena bratovščina in župnijska celica za misijonsko delo.

Misijonski praznik naj služi po želji svete stolice predvsem širjenju bratovščine DŠV.

Čeprav je delo za druge misijonske zadeve, n. pr. za Klaverjevo družbo, ali neposredno podpiranje naših misijonarjev itd. vse hvale vredno, imejmo pred očmi, da mora naše misijonsko delo biti urejeno po želji svete stolice. Splošna vesoljna misijonska organizacija, ki naj bi zbrala pod svojim okriljem vse katoličane sveta in ki naj se ustanovi v vsaki župniji, je Družba za širjenje vere. To je izrečna želja papeža Pija XI. To bratovščino vodijo župniki na ta način, da organizirajo po svojih gorečih sotrudnikih in sotrudnicah desetnije v svoji župniji. Voditelji desetnij naj bi pobirali tekom leta od članov svoje desetnije mesečno članarino po 1 din ali vsaj pol dinarja. Tudi darovi misijonske nedelje lahko veljajo kot članarina za DŠV.

Gg. duhovniki naj opozore vernike na velike duhovne dobrote, ki jih uživajo člani, vpisani v DŠV; dobijo namreč lahko pod navadnimi pogoji 75-krat v letu popolni odpustek. Dnevi so označeni na članovnicah in tudi v knjižici: Družba za širjenje vere, navodilo za voditelje.

Člani Družbe molijo vsak dan za misijone en očenaš in eno zdravamarijo z vzklikom: Sv. Frančišek Ksaverij, prosi za nas!

Če boste, gg. duhovniki, DŠV v svojih župnijah tako organizirali, potem tudi druge misijonske organizacije ne bodo trpele nikake škode. Tudi misijonski redovi naj, kjerkoli v dušnem pastirstvu delujejo, pospešujejo najprej DŠV in naj skrbijo, da so verniki včlanjeni v to družbo. Ko enkrat plačajo članarino, bodo lahko za druge misijonske organizacije darovali, kolikor bodo pač mogli. (Cfr. Škofijski list 1933, str. 68.)

Gg. duhovniki! Z delom za misijone pomagamo širiti kraljestvo Kristusa Kralja, ki je obenem tudi kraljestvo kulture in civilizacije. S tem pa tudi Boga nekako obvežemo, da dá milost in odrešenje nam in svoj blagoslov naši domovini.

Ne pozabite nadalje, vzgajati misijonske poklice! Danes deluje nad 50 Slovencev in Slovenk med neverniki v misijonskem poklicu in njihove žrtve bodo priklicale božjo milost, božji blagoslov tudi na nas.

Škofijsko vodstvo DŠV bo razposlalo pravočasno okrožnico, osnutek za misijonsko pridigo, plakate in nekaj misijonskih knjižic za misijonsko nedeljo.

Škofijsko vodstvo DŠV.

53.

Prošnja za pomoč v namene skopljske škofije.

Dragi slovenski rojaki, posebno iz ljubljanske škofije!

Z nepopisljivim veseljem sem hvalil Boga ob evharističnem kongresu v Ljubljani l. 1935. in sem uporabil nekoliko dni po kongresu za to, da bi obiskal vsaj nekoliko svojih dragih znancev med slovensko duhovščino. Ob tej priliki sem se seznanil še z mnogimi drugimi, ki jih prej nisem poznal. V veliko tolažbo mi je bilo v mojih težavah, ki jih trpim posebno zaradi pomanjkanja duhovnikov, ko sem spoznal, koliko je blagohotnega

razpoloženja med Slovenci, da bi pomagali v duhovnem in gmotnem obziru za potrebe skopljanske škofije.

Dobil sem v teku treh let po posebni naklonjenosti prevzvišenega nadpastirja dr. Gregorija Rožmana že tri duhovnike v pomoč. Potrebujem jih še mnogo.

Priporočam v blagohotno podporo tudi druge potrebe za škofijo v Južni Srbiji.

Razume se, naj bi bila v Skoplju, kjer je rezidenca skopljanskega škofa, tudi škofijska cerkev. Jaz sem že nekolikokrat izrazil željo, da bi se bodoča katedrala v Skoplju imenovala »Katedrala sv. Josipa«. Če ne bom dočkal jaz, naj doživi to vsaj moj naslednik.

Ali še bolj potrebne kot stolna cerkev so cerkve in kapelice po mnogih krajih razsežne skopljanske škofije, ki obsega 49.000 kv. kilometrov, torej več kot tri Slovenije.

Pa tudi razni zavodi in ustanove bi bile nujno potrebne. Hvala Bogu, imamo že dijaško semenišče »Zavod sv. Alojzija« v Prizrenu. Imamo sirotišče sv. Josipa v Skoplju. Tu imamo 22 nepreskrbljenih dečkov. Potrebno bi bilo tudi za deklice, ki naj bi se imenovalo »Sirotišče svete Ludovike«.

Potrebno, nujno potrebno je dnevno zavetišče (pod varstvom sv. Vincencija) v Skoplju, pa še kje drugje.

Zeleti bi bilo, da se čim prej ustanovi dom za stare in onemogle, posebno pa še za neozdravljive bolnike. Jaz bi ta dom imenoval »Baragov dom«.

Na dan sv. Ireneja je bil lansko leto evharistični kongres v Ljubljani, letos pa v Mariboru Šlomškov praznik, ki sem se ga tudi jaz udeležil iz velikega spoštovanja do tega služabnika božjega, za čigar beatifikacijo se mnogo moli in vneta dela posebno v lavantinski škofiji. Naj omenim, da imamo tudi pri nas na jugu že »Šlomškov dom« v župniji Letuici, kjer je znamenita romarska cerkev Matere božje.

Dolgo časa že gojim tudi željo, da bi Bog uslišal pobožne molitve za beatifikacijo škofa Ireneja Friderika Baraga. Pred 10 leti sem bil obenem s tedanjim ljubljanskim škofom, prevzvišenim nadškofom Jegličem na grobu misijonskega škofa Baraga v Marquette v Ameriki.

V 61. letu svoje starosti pa sem bil zadnjikrat v domači župni cerkvi presv. Trojice v Ajdovecu v zahvalo za prvo milost, milost sv. krsta, ki sem ga prejel v tej cerkvi. Od tu sem pohitel v Dobrnič, kjer še stoji v cerkvi krstni kamen, pri katerem je bil krščen Baraga in je dobil ime Irenej Friderik. Potem sem se odpeljal še v Malo vas, da si ogledam v graščini sobo, kjer je bil Baraga rojen.

Želim, da se pomnože molitve po željah prevzvišenega g. ljubljanskega nadpastirja, da bi Bog povečal blagopokojnega služabnika božjega Friderika Baraga. Naj bi se čimprej začelo moliti v ta namen tudi v »Baragovem domu« v Skoplju.

Dragi Slovenci ali po Baragovem izrazu »Kranjci«! Pogosto sem se že obrnil do Vas s prošnjo za potrebe skopljanske škofije. Mnogo ste mi že pomagali. Bog Vam povrne prav obilno po priprošnji prečistega Srca Marijinega.

Priporočam tudi za naprej razne potrebe v pobožen spomin pri molitvi in v blagohotno pomoč kot milodar.

Na dan sv. apostola Pavla 1936.

† Ivan Frančišek Gnidovec,
škof skopljanski.

Gornja prošnja se toplo priporoča dobroti in radodarnosti vernikov. Listu so priložene položnice za pošiljanje prispevkov v gornji namen.

V Ljubljani, dne 12. septembra 1936.

† Gregorij,
škof.

54.

Obletnica smrti škofa Antona Martina Slomška.

Kraljevska banska uprava dravske banovine je dne 26. avgusta 1936. IV. No. 12.148/1 semkaj poslala sledečo odredbo:

Ministrstvo prosvete je z odlokom O. N. br. 36.156 z dne 27. junija 1936 odredilo, da se mora dne 24. septembra 1936 na vseh narodnih šolah praznovati obletnica smrti škofa Antona Martina Slomška.

Dne 24. septembra t. l. naj se vrši šolarska sv. maša.

Po službi božji se zberejo otroci v šoli, kjer se naj vrši proslava po programu, ki ga sestavi učiteljski zbor.

Ta dan bodi pouka prost.

55.

Petje šolske mladine pri službi božji.

Kraljevska banska uprava dravske banovine je dne 26. avgusta 1936, IV. NO. 14.970/1, semkaj poslala sledeči odlok:

Za vzgojo mladine je velike važnosti, da se nauči v šoli poleg svetnih tudi lepih cerkvenih pesmi.

Radi tega odreja kraljevska banska uprava, da učiteljstvo uči otroke tudi cerkvene pesmi, ki naj jih potem pod njegovim vodstvom pojo pri službi božji.

Okrajni šolski nadzorniki naj se ob priliki nadzorovanj prepričajo, če učiteljstvo izvaja odredbo kraljevske banske uprave.

56.

Knjiga o II. jugoslovanskem evharističnem kongresu v Ljubljani 1935.

Knjiga o II. jugoslovanskem evharističnem kongresu v Ljubljani, ki jo je izdal kongresni odbor in založila Misijonska tiskarna v Grobljah, p. Domžale, je izredno uspela. V knjigi je na 700 straneh zbrano vse, kar je ta kongres naredilo tako veličasten: priprave, potek kongresa, vsi govori, ogromno lepih slik. Tako se nam je vse ohranilo in bo knjiga naši zgodovini v dokaz vernega in discipliniranega slovenskega naroda.

Da si bodo mogle nabaviti knjigo tudi župnijske in dekanjske knjižnice, se s tem dovoljuje, da sme knjigo vsak župnijski in dekanjski urad nabaviti na cerkvene stroške. Knjiga stane do 15. oktobra t. l. 130 Din oz. 150 Din.

V knjigi je tudi veliko porabnega materiala za cerkvene govore. Zato naj bi knjigo naročil tudi vsak duhovnik, ako le more.

V Ljubljani, dne 7. septembra 1936.

† Gregorij,
škof.

57.

Razne objave.

Mašno vino in banovinska trošarina. Škofijski ordinariat je prosil kr. bansko upravo drav. banovine v Ljubljani, da bi oprostila mašno vino do 100 litrov na osebo banovinske trošarine. Kr. banska uprava je z dopisom z dne 7. avgusta 1936, št. VII 15.161/1 semkaj sporočila, da je mašno vino oproščeno banovinske trošarine, če se nabavi neposredno od proizvoznika-vinogradnika.

Katoliške visokošolke, ki študirajo v Ljubljani, dobe v konviktu sv. Angele pri uršulinkah vso oskrbo po zelo ugodnih pogojih. Oskrbnina se po potrebi zniža individualno po premoženjskih razmerah. Ker je to edini dom za katoliške dijakinje in je tu zanje poskrbljeno tudi v duhovnem oziru, prosimo gospode duhovnike, da nanj opozore visokošolke in zlasti abiturientke, ki odhajajo na univerzo. V zadevi sprejema ali informacij se je obrniti na Vodstvo konvikta sv. Angele pri uršulinkah v Ljubljani. — Vodstvo konvikta.

XXXIII. svetovni evharistični kongres v Manili se bo vršil od 2. do 7. februarja 1937. Potovanje tja in nazaj traja dva in pol meseca. Vožnja in oskrba staneta okrog 15.000 Din. Kdor bi se zanimal za potovanje, naj se obrne na škof. ordinariat, kjer dobi vse informacije.

Položnice za pošiljanje prispevkov v pomoč skopljski škofiji so priložene tej številki »Škof. lista«.

58.

Slovstvo.

Knjižice za duhovno probudo in duhovno prosveto: Alojzij Gonzaga, Svetomladje, Žorž Frassati, Mlada akcija, Zlate zgodbe, Rdeči rudar. — Toplo priporočamo.

59.

Konkurzni razpis.

Z okrožnico škof. ordinariata z dne 18. avgusta 1936, št. 4065, so bile z rokom do 25. septembra 1936 razpisane sledeče župnije: Sv. Peter v Ljubljani; Trnovo v Ljubljani, stoječa pod patronstvom ljubljanskega mestnega magistrata; Nevlje pri Kamniku, stoječa pod patronstvom žup-

nega beneficija v Kamniku; Toplice pri Novem mestu, stoječa pod patronstvom graščine Auersperg; Adlešiči pri Črnomlju in Zaplana pri Vrhniki.

60.

Škofijska kronika.

Zavod sv. Stanislava. Za ravnatelja škof. klas. gimnazije v Št. Vidu nad Ljubljano je bil imenovan profesor. dr. Anton Breznik, za suplenta pa: Stanislav Kregar za risanje in Franc Glinšek za francoščino; za prefekta zavoda sta bila imenovana semeniški duhovnik Ludovik Bevk a in novomašnik Ivan Tomažič.

Prezentiran je bil na župnijo Št. Janž na Dol. Karel Plot, župni upravitelj v Banjiloki (umeščen dne 3. avgusta 1936).

Podeljena je bila župnija Besnica Francu Erzarju, župniku v Toplicah pri Novem mestu.

Imenovani so bili: Janez Kalan, župnik v pok., za duhovnega vodja Apostolstva bolnikov v ljublj. škofiji; Jožef Košir, suplent-veroučitelj v Ljubljani, za duhovnega vodja Poselske zveze v Ljubljani; dalje Alojzij Kambič, prefekt v zavodu sv. Stanislava, za veroučitelja pripravnika na drž. narodni šoli v Zg. Šiški v Ljubljani; in Janko Komljanec, kaplan v Prečni, za vikarja-pomočnika župniku istotam.

Resigniral je na župnijo Adlešiči župnik Alojzij Peček.

Za župne upravitelje so bili imenovani: Jožef Cuderman, kaplan pri Sv. Petru v Ljubljani, za to župnijo; Jožef Poje, kaplan v Št. Vidu nad Ljubljano, za Zlato polje; Alojzij Strah, kaplan v Starem trgu pri Ložu, za Banjaloko; Jožef Rozman, kaplan v Šmariji, za Grčarice; in Anton Pipa, ekspozit v Košici, za Adlešiče.

Premeščeni so bili: Ciril Zajec, kaplan v Boštanju, za ekspozita v Košico; Franc Starman, kaplan v Šmartnem pri Litiji, za beneficiata istotam; dalje kot kaplani: Janez Hafner iz Šmartina pri Kranju v Št. Vid nad Ljubljano, Ivan Mramor iz Radeč pri Zid. mostu v Šmarije, Jožef Kunstelj iz Trebnjega v Radvljico, Franc Mozetič iz Kostanjevice v Trebnje, Pavel Slapar iz Preserje v Staro Loko (II. kaplan), Alojzij Jenko iz Loškega potoka v Preserje, Mirko Gande iz Št. Jerneja v Borovnico, Franc Cerkovnik iz Tržiča v Št. Jernej, Ignacij Kunstelj iz Škocijana pri Mokronogu v Vel. Lašče in Martin Gorše iz Vel. Lašč v Škocijan pri Mokronogu.

Nameščeni so bili kot kaplani: Alojzij Peček, resign. župnik, v Dragi; Jožef Hostnik, katehet v Kočevju, v Kamniku (Radomljah); dalje semen. duhovniki oz. novomašniki: Franc Kramarič v Starem trgu pri Ložu, Metod Mikuž v Trebnjem (II. kaplan), Ivan Pavlin v Sv. Križu ob Krki, Jožef Pokorn v Radečah pri Zid. mostu, Leopold Puhar v Loškem potoku, Ivan Šešek v Šmartinu pri Kranju, Franc Šeškár v Kostanjevici, Valentin Toman na Trebelnem, Jožef Vovk na Dobrovi pri Ljubljani, Vinko Zaletel v Tržiču in Stanislav Žerjal v Škocijanu pri Mokronogu (II. kaplan); dalje p. Leon Božič, O. Teut., v Metliki, in Jožef Radoha, Soc. Sal., v Boštanju.

V Argentino je odšel David Doktorič, kaplan v Kamniku (Radomljah).

Za nadzornika organistov je bil imenovan za litijsko dekanijo Franc Blažič, župnik v Štangi.

Stalno upokojeni so bili: Franc Finžgar, župnik v Trnovem v Ljubljani; Leopold Rihar, župnik v Nevljah; Ivan Mihelčič, župnik v Zaplani; in Anton Zalokar, bivši stolni vikar v Šibeniku.

Ordinacije: Višje redove so prejeli: Subdiakonat dne 19. marca, diakonat dne 28. marca in prezbiterat dne 5. julija 1936: bogoslovci V. letnika: Jožef Pokorn, Leopold Puhar, Ivan Sešek, Franc Šeškar, Valentin Toman, Ivan Tomažič, Jožef Vovk in Vinko Zaletel; bogoslovci IV. letnika: Franc Dobovšek, Alojzij Dobrovoljc, Alojzij Fister, Franc Malovrh, Marko Mihelič in Franc Soukal; dalje Fr. Klavdij Okorn, O. F. M. ter Ivan Bakan, Anton Hanžel, Melhijor Lilija, Mihael Maček, Anton Mihalik, Nikolaj Pavičič, Avguštin Pozdech, Ivan Vizváry in Ivan Vtípil, vsi Soc. Sal., in Jožef Gregor ter Stanislav Žakelj, oba C. M. — Subdiakonat dne 8. marca, diakonat dne 28. marca in prezbiterat dne 5. julija 1936: fr. Alojzij Žabkar, O. Teut. — Subdiakonat dne 17. maja (Stična), diakonat dne 6. junija in prezbiterat dne 5. julija 1936: Anton Toljanič iz krške škofije in Anton Krstulović iz hvarske škofije. — Subdiakonat dne 19. marca in diakonat dne 28. marca 1936: Ludovik Duh iz lavantinske škofije, Ivan Jurčev iz šibeniške škofije in fr. Bertrand Katnik, O. F. M. — Subdiakonat dne 30. avgusta in diakonat dne 19. septembra 1936: fr. Martin Perc in fr. Marijan Valenčak, oba O. F. M. — Samo subdiakonat: dne 6. junija 1936: Marko Stanič iz splitske škofije. — Samo diakonat: dne 6. junija 1936: fr. Jožef Goris, O. Cist.

Umrli so: Mihael Zevnik, župnik v pok., v Kranju dne 23. junija 1936 v starosti 60 let; Matej Trepal, žup. upravitelj krške škofije v pok., v Ljubljani dne 2. julija 1936 v starosti 62 let; Andrej Azman, katehet na drž. meščanski šoli v Ljubljani, dne 19. julija 1936 v starosti 62 let; dr. Ivan Svetina, č. kanonik in gimn. profesor v pok., v Zirovnici dne 22. julija 1936 v starosti 86 let; in Janko Petrič, župnik pri Sv. Petru v Ljubljani, v Kostanjevici dne 11. avgusta 1936 v starosti 62 let (pokopan v Ljubljani). — Naj v miru počivajo!

Škofijski ordinariat v Ljubljani,

dne 19. septembra 1936.

† Gregorij,

škof.

Jože Jagodic,

v. d. ravn.

Vsebinska: 51. Spravne molitve za bogoskrunstva v Španiji. — 52. Misijonski praznik. — 53. Prošnja za pomoč v namene skopljanske škofije. — 54. Obletnica smrti škofa Antona Martina Slomška. — 55. Petje šolske mladine pri službi božji. — 56. Knjiga o II. jugosl. evharističnem kongresu v Ljubljani. — 57. Razne objave. — 58. Slovtvo. — 59. Konkurzni razpis. — 60. Škofijska kronika.

Izdajatelj: Škofijski ordinariat (Ignacij Nadrah). — Odgovorni urednik: Jože Jagodic.
Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: Karel Čeč.